

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/98/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113207287
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113207287.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporkyni: P. O., trvale bytom F. F. XXX/XX, S., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníkom Mgr. Jánom Vojtekom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, právne zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 277,01 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 17C/173/2013-61 zo dňa 28. októbra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania potvrdzuje.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa výrokom I. uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 132,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z uvedenej sumy od 19.08.2011 do zaplatenia, výrokom II. návrh v zostávajúcej časti zamietol a vo výroku III. rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil poukázaním na ust. § 52 ods. 1 až 4, § 420 ods. 1, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 494, § 517 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ďalej ust. § 43 ods. 1, 2, 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ako aj ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a ust. § 142 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). V časti odôvodnenia rozhodnutia o náhrade trov konania konštatoval, že rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., pretože navrhovateľ aj odporkyňa boli v konaní čiastočne úspešní, keď navrhovateľ bol úspešný na 47,79 % a odporkyňa na 52,21 %, teda miera ich procesného úspechu bola približne rovnaká, vzhľadom k čomu skonštatoval, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, vrátane vedľajšieho účastníka konania na strane odporkyne.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, jeho výrokovej časti, ktorou bolo rozhodnuté o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne. Podanie riadneho opravného prostriedku odôvodnil tým, že v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. má v konaní úspešný odporca a vedľajší účastník na jeho strane právo na náhradu trov konania, pričom zdôraznil, že jeho vstup do konania na stranu odporkyne bol rozhodujúcou skutočnosťou pre pomerný úspech odporkyne v konaní. Poukázal na to, že mu vstupom do predmetného konania vznikli účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia a aj napriek tomu, že je organizáciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa, právne zastúpenie advokátom považoval za účelné. Mal za to, že v predmetnom konaní pri posudzovaní priznania náhrady trov právneho zastúpenia nebol naplnený predpoklad existencie dôvodov osobitného zreteľa podľa ust. § 150 O.s.p., ani neexistuje žiadny zákon,

na základe ktorého by súd v predmetnom konaní nemal priznať náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. S prihliadnutím na uvedené navrhol zmeniť napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa tak, že vedľajšiemu účastníkovi bude priznaná náhrada trov právneho zastúpenia v pomere k úspechu odporkyne zo sumy 62,56 Eur.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne sa navrhovateľ ani odporkyňa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu s poukazom na ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania je potrebné potvrdiť ako vecne správny v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., a to z nasledujúcich dôvodov:

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o povinnosti odporkne zaplatiť navrhovateľovi sumu 132,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z uvedenej sumy od 19.08.2011 do zaplataenia a zamietnutí návrhu navrhovateľa vo zvyšnej časti, odvolaním napadnutý nebol a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu vyplýva, že návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 21.03.2013 sa navrhovateľ domáhal zaplataenia sumy 277,01 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z dlžnej sumy od 19.08.2011 do zaplataenia odporkyňou z titulu porušenia jej povinnosti riadne a včas platiť za poskytnuté telekomunikačné služby. O tomto návrhu rozhodol súd prvého stupňa meritórne napadnutým rozsudkom zo dňa 28. októbra 2014 tak, že odporkyňa zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 132,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne z uvedenej sumy od 19.08.2011 do zaplataenia.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady úspechu vo veci, ktorá sa uplatní aj v tomto prípade, je priznanie trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva tomu účastníkovi konania, ktorý vo veci dosiahol procesný úspech.

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti rozhodnutia o náhrade trov konania v zmysle citovaného ustanovenia O.s.p. treba považovať za správny, vychádzajúc z pomeru úspešnosti účastníkov v konaní, keď navrhovateľ bol v konečnom dôsledku procesne úspešný na 47,79 % a neúspešný na 52,21 % (z pôvodne uplatnenej istiny vo výške 277,01 Eur s príslušenstvom bola odporkyňa rozsudkom zaviazaná k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 132,37 Eur s príslušenstvom).

Za danej procesnej situácie je aplikácia ust. § 142 ods. 2 O.s.p. v podobe určenia, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo, aj z pohľadu odvolacieho súdu primeraná a vhodná, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že výška rozdielu v percentuálnych mierach vyčíslenia procesného úspechu účastníkov konania ($52,21 - 47,79 = 4,42$ %) nepredstavuje dostatočný podklad pre rozhodnutie o náhrade trov formou ich pomerného rozdelenia, ktoré ako alternatívu zakotvuje vyššie citované ustanovenie O.s.p. V danej súvislosti nemôže obstať obrana vedľajšieho účastníka uvedená v odvolaní, v zmysle ktorej mu vstupom do konania na stranu odporkyne vznikli účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia. Odvolací súd túto skutočnosť nepochybňuje, opätovne však zdôrazňuje, že s ohľadom na pomer úspechu, resp. neúspechu navrhovateľa a odporkyne v konaní, ktorý možno považovať v zásade za rovnaký, keď žiaden z účastníkov nedosiahol procesný neúspech iba v pomerne nepatrnej časti, by nebolo opodstatnené priznať niektorej z procesných strán čo i len pomernú náhradu trov konania.

Námietku vedľajšieho účastníka, v zmysle ktorej v predmetnom konaní pri posudzovaní priznania náhrady trov právneho zastúpenia nebol naplnený predpoklad existencie dôvodov osobitného zreteľa podľa ust. § 150 O.s.p., nemožno považovať za dôvodnú, v súvislosti s čím odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvého stupňa existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v preskúmvanej veci nekonštatoval a o náhrade trov konania rozhodol bez aplikácie citovaného ustanovenia. Súd prvého stupňa totiž svoje rozhodnutie o náhrade trov konania dostatočným spôsobom právne podložil poukázaním na spomínané ust. § 142 ods. 2 O.s.p., pojednávajúce okrem iného o možnosti vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, čo zároveň doplnil presnou špecifikáciou pomeru procesného úspechu navrhovateľa a odporkyne v preskúmvanej veci. Je pritom zrejmé, že ak podľa výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa nemajú právo na náhradu trov konania navrhovateľ ani odporkyňa, z rovnakého dôvodu nemožno priznať náhradu trov právneho zastúpenia ani vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporkyne.

Preto bol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdený.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy úspešnému navrhovateľovi v konaní náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.